

ikke, at Vedblivelsen deraf kan blive berettiget, om det ogsaa har bestaaet en lang Tid.

Der er endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at berøre, og som staaer i Forbindelse med hvad jeg tidligere har udtalt. Jeg seer af Extracten af Indberetningerne om de forskjellige Broer, der er meddeelt i Regjeringens Lovudkast, at der som Hjemmel for Privilegierne paaberaabes Skjoder, men jeg antager, at det i flere Tilfælde kun er Skjoder mellem private Folk, og jeg seer ikke, at et saadant Skjode fra een privat Mand til en anden kan ligeoverfor Staten afgive Hjemmel til at oppebære slige Afgifter eller til at Privilegierne skulle ansees som virkelig reelle. Jeg troer ikke, at der i tidligere Tid af vedkommende Autoriteter har været ført nogen meget streng Control med saadanne Broers Overtagelse; de Vedkommende have maattet søge Privilegiet fornyet, forsaavidt det ikke var et aldeles reelt Privilegium, og ved denne Mangel paa Opmærksomhed i et længere Tidsløb fra Autoriteternes Side kan det let være blevet Tilfældet, at slige Privilegier, som i deres Væsen ikke ere andet end personlige, nu komme til at fremstaae som reelle; dette troer jeg imidlertid, at man ogsaa maa søge nærmere klaret.

C. Jensen: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de foreliggende Lovforslag, af hvilke jeg nærmest holder mig til det, der er forelagt af Regjeringen. Der er i den Extract, der er meddeelt til Regjeringens Forslag, anført, at der ikke i Veile Amt eller flere af de nærmeste Amter findes nogen Bro, hvoraf der svares Bropenge, men det er ikke ganske rigtigt, thi jeg kjender en Bro i Veile Amt, hvoraf der svares Bropenge; det er en Bro i det Sogn, hvoraf jeg er, nemlig ved Farre Mølgaard i Gibe Sogn, hvor der svares Bropenge af dem, der passere Broen med Heste og Vogn. — Om det er ved en Forglemmelse, at det ikke er anført, kan jeg ikke have nogen Mening om; maaskee er det ogsaa muligt, at denne Bro kunde blive optagen i Loven, hvis denne gaar igjennem Thinget, uden Hensyn til, at den ikke er opført i Extracten. Broen ligger paa en Bivei, og

Afløsningen af Afgiften er altsaa en Communesag; jeg troer imidlertid ikke, at Kommunen ønsker at afløse Broafgiften og saaledes modtage Broen til fremtidig Vedligeholdelse, selv om den kunde faae den gratis, og langt mindre, naar den skulde betale en Afløsning til Broeieren. Det forekommer mig heller ikke at være hensigtsmæssigt, at en saadan enkelt Commune i Amtet, forudsat at der ikke er flere, skulde bære saadanne Byrder fremfor de andre Communer, selv om den kunde erholde et Tilskud af Amtsraadet. Naar jeg seer hen til andre Amter, hvor der findes mange, og maaskee større Broer, og jeg seer hen til de Amter, hvor der slet ingen Broer findes, saa synes jeg heller ikke, det er ganske rigtigt, at enkelte Communer eller Amter skulle paalægges en Afgift til Afløsning af disse Broer, men det forekommer mig rettest, at denne Afløsning blev en Stats sag, ja, at maaskee endog en forholdsviis Andeel af Broernes fremtidige Vedligeholdelse burde være det. Da jeg imidlertid antager, at Sagen vil komme under Overveielse i et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og stemme for Udkastets Overgang til anden Behandling.

Mørgaard: Naar den ærede Minister har henviist til, at Afløsningen af disse Broer i forskjellige Amter kunde løbe op til en saa stor Sum, og hvis Aarsag man ikke kunde gjøre det til en Stats sag, saa synes jeg rigtig nok, at det Hensyn mere maatte tale for end imod, at det blev en Stats sag. Og naar den ærede Minister har udtalt, at der laae et meget farligt Princip i det Lovforslag, som er indbragt af Private, da maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saafremt dette er Tilfældet, da er det ikke Forslagsstillerne, hvem den Udbredelse træffer, thi man er gaaet den samme Vej, som Regjeringen selv i flere Aar har betraadt med Hensyn til Afløsning af Broafgiften. Naar Ministeren endvidere har meent, at det af mig paapegede Forhold maaskee kunde været brugt i ældre Tider, da maa jeg tillade mig at henvise Opmærksomheden paa, at man ikke behøver at gaae saameget langt tilbage i Tiden, for at paapege, at Sligt er skeet i en temmelig